

Αναβιώνονται οι Ιδιωτικές Ασφαλίσεις

Το ενημερωτικό έντυπό μας εκδίδεται και κυκλοφορεί όταν έχει κάτι σημαντικό να πει.

Και σημαντικότερο από την προηγηθείσα διαβούλευση των εμπλεκόμενων μερών για την λήψη και τήρηση νομοθετημένων μέτρων προς εξυγίανση και αναβίωση του οικονομικο-κοινωνικού θεσμού των Ιδιωτικών Ασφαλίσεων, δεν υπάρχει.

Η είδηση βέβαια δεν είναι, αυτή καθ' αυτή, στις υπ' αρ.30 και 31/30-9-2013 Αποφάσεις της Εποπτεύουσας Αρχής (Τράπεζα της Ελλάδος) για την ορθή και προγραμματισμένη, έστω και γραφειοκρατικώς, λειτουργία των Ασφαλιστικών Επιχειρήσεων και των Διαμεσολαβητών στις Ασφαλίσεις, με έμμεση αλλά σαφέστατη νομική υποχρέωση των ασφαλισμένων να πληρώνουν μετρητοίς όταν αγοράζουν την ασφάλισή τους.

Αλλού είναι η πραγματική είδηση και την παρουσιάζουμε ως εξής:

Νόμοι, Κώδικες, Αποφάσεις, Συμφωνίες Κυρίων και παρόμοια υπήρξαν ως η άμμος της ερήμου!

Δεοντολογίες και θελήσεις για τήρηση και εφαρμογή τους δεν υπήρξαν, με αποτέλεσμα να απαξιωθεί και να πληγωθεί βαρύτατα ο θεσμός που στηρίζει την οικονομία και την κοινωνία του τόπου μας.

Από την άποψη αυτή οι νέες Αποφάσεις που ήδη δημοσιεύθηκαν με όλες τις επιμέρους λεπτομέρειές τους και ισχύ τους μετά την 1/1/2014, αποτελούν πραγματική είδηση επειδή για πρώτη φορά στην μακραίωνη Ιστορία του Θεσμού των Ιδιωτικών Ασφαλίσεων όλα δείχνουν ότι, ως σύνολο και όχι επιμέρους, είναι σε σωστές βάσεις και κινούνται προς την ορθή κατεύθυνση.

Αυτό το δέχονται και όσοι απειλούν ότι «δεν θα επιτρέψουν την εφαρμογή των Αποφάσεων της Εποπτεύουσας Αρχής, χωρίς -νέες;- διαβουλεύσεις!» (Τάνκς ή στρατό θα αντιπαράξουν στους νόμους και τις Αρχές);

Ήρθε η ώρα να σοβαρευτούμε όλοι και κυρίως να αφιπτεύσουμε. Διότι:

Δεν μπορούμε να ζητούμε το τέλειο και ούτε είναι ανθρώπινα δυνατόν να ικανοποιούνται όλες οι επί μέρους απαιτήσεις, που συγκρούονται μεταξύ τους. Αξία έχει το εφικτό, ορθό και δίκαιο, που θα φανούν στην πράξη, οπότε η βελτίωση και διόρθωση είναι ευχερέστερη από το τίποτα και το χάος.

Να υποδεχθούμε και να αποδεχθούμε λοιπόν την πολύ σοβαρή και δύσκολη πράγματι προσπάθεια αναβίωσης του θεσμού και κυρίως της αξιοπιστίας του με θέληση προσαρμογής και πιστής εφαρμογής, χωρίς τις μέχρι τώρα δήθεν «εξυπνάδες» παράβασης και εφεύρεσης «παραθύρων», από κάθε πλευρά.

Εμείς αυτό συστήνουμε και αυτό υλοποιούμε άμεσα στην πράξη, με από τώρα προετοιμασία μας για την μέχρι 31/12/2013 δυνατή προσαρμογή μας, χωρίς γκρίνια και τεχνάσματα της πονηρής αλεπούς του μύθου. Ακόμη και την εξαίρεση ολικής υπαγωγής, των ξένων Ασφαλιστικών Επιχειρήσεων του ΕΟΧ και Τρίτων Χωρών, εμείς την βλέπουμε θετική, με την κοινή λογική ότι, αν έχεις καλό και γερό παπούτσι του τόπου σου, τι να το κάνεις το όποιο ξένο και εισαγόμενο;

Το όλο θέμα είναι και εθνικό και έτσι οφείλουμε να το δούμε.

Τυχαία και χωρίς λογική δεν προβάλλονται τα ελληνικά προϊόντα και οι Ελληνικές Επιχειρήσεις. Ήρθε η ώρα να συμβεί το ίδιο και με τις καθαρά ελληνικών συμφερόντων Ασφαλιστικές Εταιρίες και τους Έλληνες Επαγγελματίες Ασφαλιστές, που θα επιζήσουν και θα παραμείνουν στον χώρο, μετά την ισχύ και εφαρμογή των Νέων Κανόνων λειτουργίας και συμπεριφοράς προς τον ασφαλιζόμενο και τον δικαιούχο αποζημίωσης, που είναι Νόμος και Υποχρέωση πιστής τήρησής του από κάθε πλευρά.

Τα αμετροεπή δώρα, εκπτώσεις και παροχές, του τύπου «τζάμπα ασφάλιση και ένα πιάτο μακαρονάδα από πάνω», όπως και τα «ασφαλιστήρια για τον τροχονόμο και τον δικηγόρο» λήγουν οριστικά και αμετάκλητα! Άλλαξαν οι εποχές και ήρθαν τα πάνω κάτω. Όποιος μπορεί και αντέχει, μένει. Οι λοιποί αποβάλλονται!

Συμπερασματικά: Καλά τα νέα, αλλά δύσκολα για όλους!

Όμως: Τα καλά, κόποις και όχι κόλποις, κτώνται!

....η συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Ανέκδοτα της Εποχής

Σε όλες τις εποχές και καταστάσεις οι καταπιεζόμενοι του κόσμου επικοινωνούν μεταξύ τους με ανέκδοτα, που συνήθως είναι παλαιά και γνωστά αλλά τα προσαρμόζουν στους νέους «πρωταγωνιστές», του ίδιου και πάντα γνωστού «έργου» το οποίο ο ποιητής το απέδωσε άριστα ως: «το παλαιό βιολί χτυπά με δοξαριές καινούργιες»!

Αλιεύσαμε κάποια βορειοελλαδικά και τα παρουσιάζουμε.

Γρεβενιώτικα

-«Ιά πέ μας, Σύντροφε, πως θα ίμαστι μι τ'ν νέα Κυβέρνησή σας, που λέτι ότι θα φτιάξει, αν σας ψηφίσουμε»;
 -«Α, είναι πουλύ απλό: Θα τρώμι ούλ' τα ίδια»!
 -«Δηλαδή θα παίρνουμε τηλέφουνου στ'ν Αθήνα κι θα λέμι: Συνιστώσα φαγητού ικεί; Συνιστείσι μας τί φαΐ θα φάτι σήμερα ισείς ικεί, για να φάμι κι ιμείς ιδώ του ίδιου»!
 -«Κάπως έτσι Σύντροφοι θα ίμαστι όλ' του ίδιου»!». *(Οι γρεβενιώτες)*
 -«Κι που θα βρίσκουμε παράδις και φαγώσιμα ιδώ, αφού τα μαζώντι κι τα τρώτι ούλα ικεί κι ακόμα παραπέρα»;
 -«Ε, θα δλεύτι λίγου παραπάν' για να μαζώντι τσ' μαντάρις (άγρια μανιτάρια), που δεν θέλ'ν κι παράδις»!
 -«Κατάλαβά μι! Μαντάρις κι ισείς, όπους όλ' οι άλλ'! Ιδώ Μαντάρις κι' φασούλια κι αλλού του κριάς»!
(Το αυθεντικό αρχικό πρωτοδιδάχθηκε στα χωριά Γρεβενών με «φασούλια» και ακολούθησαν οι...Μαντάρες).

Κοζανίτικα

-«Όι τάμαθις»; «Τι να μάθου αρά»;
 -«Τσ' ξέντσαν τσ'άλλ'»! (τους...ξήλωσαν)
 -«Ε, κι σαν τσ' ξέντσαν, τι»;
 -«Αμ, θα μας ξεντύσν' κι μας»;
 -«Μην ίσι σιούρδους 'ρα! Άλλ' θα μας...ξαναντύσν! Δεν ίδις πως τσ'έντσαν σν' Δημόσια τηλιόρασ' κι σ'αφνούς που ξέντσαν κι τσάκουσαν τσ'άλλ' κι όχι...αφνούς»;
(Το αυθεντικό κινεζο-Κοζανίτικο αυτό, αναπροσαρμόζεται εδώ και έναν αιώνα).

Σερραϊκά

Στην έξοδο προς Σιδηρόκαστρο κινείται αργά «ύποπτο» όχημα με τρύπιο λάστιχο. Το σταματάει το «μικτό» και ένα όργανο ρωτά την οδηγό αυστηρά:
 -«Τίνους ίνι του όχημα αυτό»;
 -«Θκόμ'» απαντά η οδηγός του.
 -«Κι πώς σι λέν»;
 -«Λέν'».
 -«Πώς σι λέν, σί λέν», ξαναρωτά εκνευρισμένο το όργανο.
 -«Λέν' μί λέν, σί λέν» απαντά δυνατά η οδηγός.
 -«Σιγά μί σί λέν και...Μισελέν», ξεσπά το όργανο και ξαναρωτάει:
 -«Κι δεν μι λές, ασφάλεια έχ'ς»;
 -«Αμ' αν δεν είχα ασφάλεια, θα'χα λάστιχου θ'κέμ» απαντά θριαμβευτικώς η Ελένη-οδηγός!
(Αυτό χρονολογείται από τότε που όλοι «σώζουν» τους άλλους για να σωθούν οι ίδιοι)

Πανελλαδικά

Ξαφνικά θυμούνται οι Αθηναίοι ότι κάποτε και με τις καλύτερες Εταίρες τους ξετίναξαν από την Βαβυλώνα και έφεραν, διά του λιμανιού της τότε Μουνυχίας και τώρα Πασαλιμανιού, έξη (6) καράβια αμύθητων θησαυρών των Μήδων και Περσών, που είχε στα θησαυροφυλάκια τής τότε Ελληνομακεδονικής Αυτοκρατορίας και τότε πλανηταρχών, ο Μέγας Αλέξανδρος, με θησαυροφύλακα τον σαγηνευθέντα, από τις αποσταλείσες εκεί Εταίρες, συμμαθητή του Άρπαλο και αποφασίζουν κρυφά να κάνουν το ίδιο με τους Τροϊκανούς και τώρα «θησαυροφύλακες» των Δανειστών και Πλανηταρχών.

Τους προσκαλούν σε πολυτελέστατο ξενοδοχείο και αντί Υπουργών και Ειδικών Οικονομολόγων τους υποδέχονται οι γοητευτικότερες και πνευματικότερες νέο- Εταίρες των Ελλήνων.

Η συζήτηση και διαπραγμάτευση περί συντάξεως εκθέσεως «ήδη ρυθμισμένου χρέους των Ελλήνων» κρατάει πολύ χρόνο και με πολλά διαπραγματευτικά συστήματα, οπότε ένας εκ των Τροϊκανών και Νεοθησαυροφυλάκων, αναφωνεί ηχηρά:

-«Πονηρούλες, θέλετε να πτωχεύσετε την Παγκόσμια Οικονομία»!

(Αυτό είναι εντελώς νέο...Ανέκδοτο).